

ВХОДИТЬ ЩОДЕННО ПЕРЕДПОЛУДНЕМ

В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІ-
СТРАЦІЇ.

ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
20 сот.

В комунікаті президії Сель-Робу по-
дано, що в зв'язку з моїми останніми
проповідями в соймі посол Павло Ва-
сильчук не виклав готовності дати до-
кази своїх відповідальностей перед Ц. К.
партії. Ц. К. перестав тому уважати
посла П. Васильчука членом партії Сель-
Роб⁴. Тим самим стверджується заістну-
вання від деякого часу розриву в Сель-
Робі на два напрями, що малино себе
поборювали в нутрі партії: самостій-
ницько-українського і москвофіліського,
що укривається під назвою інтернапо-
нального. Істотою спору було відно-
шення до самостійності України і не-
залежності партії. Опозиція, яку я мів
від початку получения "Селянського
Союзу" з москвофілами шліл стигу "На-
родної Воли" у Львові, поставила ви-
разно програму соборницько-самостій-
ницьку, чому саме в своєму сойшовому
виступі дня 23. січня Ц. Р. дав я кілька
ліл само, як і при дискусії на сойжовій
омії закордонних справ дня 3. січня
Ц. Р., в якій мів іншим заченням сойж-
ницького посла Войкова, характеризуючи
ого політику з українського погляду
я москвофіліською (Ц. К. не вважав

Знає
зі своєї
доброті

НАСІННЯ

ПІЛЬНЕ, ОГОРОДОВЕ І ЦВІТНЕ
ФІРМИ
ЕМІЛЬ ФРЕЕГЕ, КРАКІВ,

Заступник фабрики
гнутих меблів „Мазовія“

ЙОСИФ БЕЗДЕК

Львів, Панська 15.
Гуртова і детальна
продаж гнутих меблів.

послужили притокою до формального розриву, при чому президія Ц. К. не годилася на розв'язання спору в дорозі дискусій в партії і голосування ширшої елекції так само, як не пішла на складання цієї елекції в виборі о-кружних організацій.

Основною умовою з боку Сель-Союзу при підписанні в „Народному Волею“ був поступат виразного континування української самостійницької політичної лінії, невідомо „Селянським Союзом“. Опозиція при об'єднанні виразно ставила за умову свого поширення в подальшому Сель-Робі. Опозиція не хотіла аніжати роз-дажних консенсів тут же при Об'єднанні Сель-Союзу з „Народною Волею“, бо їй представлено завну москво-філію, що вони приймають українську платформу, а знову автори Сель-Робу з боку Сель-Союзу заперечили, що Сель-Роб буде першим кроком до об'єднання всіх українських соціалістичних сил на Західній Україні. Однак умов не дотри-мано в жадному пункті. Президія Сель-Робу не виконала ухваленого кон-гресу, наставляючи Сель-Роб на зовсім інші стежки, аніж була мовою на з'їзді Сель-Союзу і спільному Конгресі. Оче-видно, що в тих умовах я, кажучи сло-вами комунікату президії Сель-Робу, не потрапив повести себе на будуче з угоди з ідеологічними напруженнями та політич-ними наміченнями нової партії. Не „по-трапив“ і не хотів резигнувати зі своїх самостійницьких переконань. Таким чи-ном розрив в Сель-Робі став неминучим.

Вкінці стверджую, що неправдою є твердження комунікату президії Сель-Робу, немовби я був ні за, ні проти об'єднання. Я був проти об'єднання з „На-родною Волею“.

Що ж до „дивних угодних патків“ в моїх соймових промовах, то їх можуть цитувати лише політичні ігноранти, керуючись азом добою. Врешті не реагу-вав я на статтю „Глобу Правди“ в жий, міжно в твердженнях комунікату, автор „вініється до вищезгаданої промови з при-няттям, опікуючи її як петлюрізьку ефету“ — так само, як не реагував на багато інших статей в різних польських органах в арвуду моїх численних ви-ступів в соїаї, де мене представляли

як „wschodniego wo. hola, komunist“ і т. і., знаючи добре, що мої „реакції“ звер-нені до польської преси, астануть без відповіді або будуть скоментовані знову таємно смаку відносних редакторів.

З тих самих причин не реагував я на ординарну і політично неграмотну пи-санину про мене „Світла“. Від членів президії Сель-Робу треба було сподіва-тися, хочби в самого їх становина з партії елементарної політичної ерудиції, невідлучно виштанові в кожній громад-ській праці.

Варшава, 23. березня 1927 р.

Павло Васильчук,
писав до соїаю.

ГОДИНИКИ найліпших фабрик дешево
у фірмі Домбровські — Розважечки,
Пльаїа, Академічна ч. 2., тел. 27-29.
Заступство на Галичину світові фабрики
годинників „Longines“. — Ціни фабричні
1680 6—7

Конституція (Основний закон)

Української Соціалістичної Радян-
ської Республіки.

І. Засади конституції.

(Продовження.)

Суверенність Радянської України обме-жена тільки в межах зазначених консти-туцією Союзу і тільки в предметах, які лежать до компетенції Союзу. Поза цими межами Радянська Україна здійснює свою державну владу самостійно, а саме в та-ких справах:

Затвердження, зміна і доповнення конституції Радянської України, а також затвердження конституції Автономної Молдавської Республіки; розглядування питань про зміну зовнішніх кордонів Рад. України а також розв'язування питань про зміну українських кордонів з іншими ра-дянськими республіками та про кордони молдавської республіки; керування всією власною внутрішньою політикою; адміні-стративно-територіальний поділ своєї кра-їни; організація центральних та місцевих органів влади; цивільне та кримінальне і процесуальне законодавство, даль-ше законодавство про земельний устрій і користування як землею так і надрами, лісами та водами; законодавство про на-

родню освіту, законодавство про україн-ське громадянство та натуралізацію — всі ті ділянки законодавства мають опиратися на засадах встановлюваних Союзом РСР; законодавство про охорону народного здоров'я та соціального забезпечення; право частинної та загальної амністії; касування постанов з'їздів рад як молда-вських так і власних окружних та інших місцевих; вибір делегатів на з'їзд Рад Со-юзу РСР, і представників до Ради Націо-нальностей, Ц. В. К. Союзу Радянських Республік.

Зі спільних союзних справ роз-в'язують українські радянські органи, від-повідно до зведеного Сою-зу РСР та директивні вказівки союзних центральних установ такі питання: встановлювання загального і подібного плану народного господар-ства Радянської України; затвердження бюджету, що входить у склад цілого со-юзного бюджету; встановлювання дер-жавних і місцевих податків, та інших до-ходів, затвердження зовнішніх та внутріш-ніх позичок; розгляд та участь в заклю-чуванні концесійних договорів; ордуван-ня фінансами; організація і управа проми-словим господарством; організація і регу-лювання внутрішньої торгівлі; регулю-вання праці; найвища контролі над дер-жавними прибутками та видатками, а та-кож контролі та інспекція всіх органів української влади.

Зі справ об'єднаних консти-туцією і законодавством Союзу РСР, належать до компетенції верховних і найвищих органів Радянської України слідує: розгляд питань про участь Української Соціалістичної Рад. Респу-бліки у представництві Союзу РСР, в міжнародних взаєминах, участь у розгляді Союзом РСР питань про заключення по-літичних та інших договорів з чужими державами і їхню ратифікацію та справи дипломатичних взаємин; розгляд питань закордонної торгівлі Союзу РСР, а та-кож участь в ній відповідно до законо-давства Союзу РСР; участь в справі при-йняття нових радянських республік до Союзу РСР; участь в організації озбро-єних сил а також у керуванні справами транспорту та авіації.

Конституції Союзу РСР, і УССР, і їхні

до набуття у господарчій сфері
Львів, вул. Трибунальська ч. 3.
(давніше склад „Земляк“)

НАДІСЛАНЕ.

За надіслане Редакція не відповідає.

Вже надійшли Останні Новості

на весну і літо для Пань
„ „ „ до фірми „ „ „

АНТІН УВЕРА

Львів, вул. Галицька ч. 10.
Філії в Тернополі,
Дрогобичі і Стрию.

14—50

законодавство нормують взаємовідносини поміж союзними і українськими верховни-ми органами. Українська Соціална Радян-ська Республіка має свого постійного представника при союзній уряді РСР.

На території Української Соц. Радян. Респ. мають обов'язуючу силу постанови Союзу РСР, тільки в межах і предметах, зазначених в конституції Союзу РСР. По-за тим ніякі органи влади, крім Все-українського З'їзду Рад, Всеукр. Центр. Вик. Комітету, його президії і Ради На-родних Комісарів УССР, не мають права на території УССР, видавати законодав-них актів і декретів.

Громадяни УССР, є громадянами Союзу РСР. Громадяни інших Соц. Рад. Респу-блік мають на території УССР, всі права і виконують всі обов'язки. УССР визнає незалежність прав громадян від їх расо-вої і національної приналежності, а тому виключає всякий утиск національних мен-шостей, або обмеження їх рівності, не признаючи тимсамим ніяких привілеїв для окремих національностей. Для забезпе-чення інтересів національних меншостей, що становлять донебудь компактну більшість населення, творяться окремі національ-ні адміністративно-територіальні одиниці. Національні меншості мають право виби-рати своїх делегатів на Всеукраїнський З'їзд Рад.

Мови всіх національностей є рівноправні і кожному громадянину можна вживати його мови у взаєминах з державними ор-ганами, а також вживати її на зборах, з'їз-дах, засіданнях рад і всіх інших приподи-х виступах. Національним меншостям має-те право навчати дітей рідною мо-вою в школі.

СОФІЯ ДНІСТРІАНСЬКА.

Основні елементи твор- чості Бетовена.

(В 100-ліття смерті мистця тонія.)
(Докінчення.)

В сонатах і варіаціях гуртує Бе-товен усі технічні засоби: ритм, мелодію, гармонію і кольорит і їм поетичної ідеї. Вони представ-ляють драматичні й ліричні карти-ни в духовому житті мистця-поета. Коли хтось питає його раз про аміст сонат: *орис 30 ч. 2 та орис 57 (Appassionata)*, він відповів: „Чи, гайте Шекспіра: „Бурю“. Творячи, маю завжди перед собою якусь картину і як поет словами, так я висказую свої почування тонами, які тиснуться юрбою та звучать у моїй уяві так довго, аж стануть го-товим рядом перед мною“.

З того виходить, що Бетовен не був противником програми, тим-більше, що не можна заперечити реалістичних моментів у його музи-ці. Його композиція „Бій під Вітто-рією“, збудована на чисто програ-мовому принципі, змальовує реалі-стично всі події бою на взір стар-ших програматиків, як Кребс, Кунав, Шттерсдорф і ін. Але це одини-кий твір Бетовена того роду, при-нагідний, бо писаний на замовлення в дуже короткому часі. Зразком правдивої програмової музики, як розумів її Бетовен, є симфонія *F-dur* т. зв. пасторальна. В ній він не ілюструє та не описує зовнішніх подій, але змальовує настрої до-

вільно вибраної теми. Могутній був вплив природи на Бетовена і пере-бувати серед неї було потребою його душі. „Коси, соловій і завуля компонували зі мною“ — казав він, коли хтось згадав йому знаме мі-сце зі „Сиєни над потоком“.

Як сонати й варіації були роз-в'язкою формальної проблеми, так у симфоніях звертається Бетовен до людства й обіймає найвищі про-блеми всесвіту. Сто літ минає від його смерті, але ще досі ніодин з великих симфоністів не дорівняв Бе-товенові, бо ніодин не осягнув універсальності й сили його етики. „Сила є нормою кожної визначної людини, вона є й могою“, каже він і в своїх безсмертних симфоніях кладе могутні квадри під монумент вселюдських ідеалів. Він перетво-рює все обмежене, суб'єктивне в один ідейний колектив. Його сим-фонії вийшли далеко поза рямці і зміст симфонії його попередників. Бетовенівські симфонії закресні не на тісні салони упривілеєних клас, вони не призначені бути роз-ривкою збудженням аристократам, але метою їх є порушити маси й кинути між них гасла визвольної ідеї; що мету видно: в архітекто-ніці, лапідарному стилі, сконден-зованому змісті та *al fresco* інстру-менталі його симфоній.

В третій симфонії поставив Бето-вен ідею героїства. Що правда, не він перший, бо Гендель, якого твор-чість він високо цинив до останніх хвиль свого життя, був йому тут провідником. Але ідея героїства у Бетовена ріжниться по суті від ідеї гендлівського героя. Не особи-

сті прикмети, що дозволяють геро-єві станути вище свого оточення, не заслуги, що він їх поклав для добра загалу, дають Бетовенові творчий імпульс. Героїство як не-переможена сила, дають навіть по-трупи героя веде людство до най-вищої мети, до визволення — це розуміння Бетовеном ідеї герої-ства і так він її представив у своїй героїчній симфонії. Не сама особа Наполеона, але переконання, що він здійснить ідеали людської сво-боди, було йому основою до цієї симфонії.

Бунт людини проти долі та бо-ротьба за існування є провідною ідеєю п'ятої симфонії. Завершенням її є апотеоза чину як найвищої все-людської проблеми — аналогія до знаної теорії Фіхтога.

Ідея героїства стає мотивом твор-чості Бетовена і в інших творах. Так в опері „Фіделіо“ Леонора, що визволяє Фльорестана, визна-лює не тільки сього чоловіка, але й борця за волю; хор в'язнів є сти-хійним зривом поневоленого люд-ства до світла й волі; колиж у *finale* підноситься гимн радості, ра-дується й сам мистець, а з ним триумфую ідеа.

З визволення людини переходить Бетовен до визволення народу. Тут виринає трагічна постать Егмонта, що паде жертвою своїх зусиль — та смерть його є перемогою ідеї.

Завершенням ідеології Бетовена є дев'ята симфонія. Мистець, подібно як мандрівник, що осягнув свою мету, стає на шпиль своєї твор-чості, а перед його духом пересу-вається візія минулого — його зу-

силь та важкої боротьби. Однак почування безнадійності переіні-ється в екстазу радості з віднесеної перемоги — і тут кольорит і мово інструментів видаються мистецтві за бліді; тільки живе слово й теплий звук хорового співу є в силі від-дати настрій цієї щасливої хвилі, коли витягаються рамена генія, що-би пригорнути до своїх грудей мі-ліони людства та впровадити його на добуті шлях волі.

Побіч дев'ятої симфонії стоїть „*Missa solennis*“. Гігантська будова твору та сила музичної експресії виказують виразно, що Бетовен не компонував її для церкви. На літур-гічній текст він будує святочно-свого віроісповідання, символізує свої релігійні почування. Не почуття слабости ні страху приневолюють його до молитви. Він, воляна, сві-дома людської гідності людини, сотворена „на образ і подобу сво-го“ — добровільно складає свої релігійне *credo*.

„*Missa*“ є останнім етапом роз-в'язувань Бетовена. З розв'язкою поетичної, культурної, політичної та релігійної проблеми з'являється зв'язки, що вазали його з зовніш-нім світом. Так справджується його слова, що „музика є вищим об'єд-ненням, ніж уся мудрість і філосо-фія“. Його муза вступає на новий шлях, у царину абстракції, у транс-„душі всесвіту“ (Шеллінг). У транс-цендентному стилі останніх сонат і смичкових квартетів докончується його діло.

Щоб задовольнити національні потреби українського народу відповідно до його чисельної переваги, визнається українську мову основною мовою для державних установ України, їх внутрішнього діловодства і взаємних зносин.

Державні установи окремих національних, адміністративно-територіальних одиниць зживають мови національної більшості при забезпеченні прав мови існуючих там національних меншостей. Такі адміністративні одиниці комунікуються з найвищими державними органами або мовою своєї національності або однією з двох найбільш поширених на Рад. Україні мов (тобто українською або російською).

(Дал буде).

„Діло“ перед судом.

Розправа 6. комісара „Народнього Дому“ Черкавського проти відповідального редактора „Діла“.

Б. наказний комісар „Народнього Дому“ Лев Черкавський подав до окружного карного — суду скаргу на відповідального редактора „Діла“ В. Мудрого за поміщенням 100 і 101. числах нашої газети статті в к. „Промадські промисловці“ і „Свято-татство“, в яких обговорювано намірену Л. Черкавським продаж монастиря СС. Васильянок разом з церквою при вул. Зиблі-тенна у Львові на видавання двох політичних газет і реконструкцію Народнього Дому, а змістом яких він потував себе обрешком. Л. Черкавський закидає обвинуваченому проступки з §§. 488, 489 і 496 карного закону та домагається його покарання.

В п'ятницю 25. березня ц. р. відбулася перед окружним карним судом як трибуналом присяжних у Львові головна розправа.

В склад трибуналу входили радник Ангелський, як голова, і радники Згузальський та Антонович, як воянти. Приватного обвинителя Черкавського заступав адвокат д-р Лінк. Обвинуваченого заступав адвокат д-р Михайло Волошин.

Обвинувачений В. Мудрий заявив, що обох названих статей не писав і перед відданням до друку не мав спроможності їх перечитати. Про те, що статті будуть написані знав і тому бере на себе відповідальність за наведені в статтях факти відносно діяльності Л. Черкавського на становищі комісара Нар. Дому. Оборона запропонує докази правди на пороблені в статтях закиди.

Приходить до слова оборонень обвинувач Михайло Волошин і пропонує трибуналу слідуючі доказові внесення:

Доказові внесення оборони.

А. Докази на редакторський ведогад. На факти, що обвинувачений не є автором інкримінованих статей та що перед відданням тих статей до друку він читав їх, він не мав спроможності їх читати і був лише загальною поінформований про написання тих статей до „Діла“ та про правдивість фактів в них наведених, аносить оборона допустити доказ із отсх свідків:

- 1) Федь Федорів, тодішній головний редактор „Діла“.
- 2) Д-р Михайло Рудинський, член редакції „Діла“.
- 3) Д-р Іван Німчук, член редакції „Діла“ — всі у Львові, Ринок ч. 10.

Б. Докази правди на факти наведені в інкримінованих статтях.

І. На факти, що обвинитель приватний на скликаній ним нараді дня 13. квітня 1926 поставив внесення і перевів ухвалу, щоби продати реальність „Народнього Дому“ при вул. Зиблітенна ч. 10 разом з збудованою на ній церквою для стрийського передмістя і з поміщенням у тій реальності монастирем СС. Васильянок — та відтак робив заходи в цілі переведення цієї продажі, покликуює оборона отсі докази:

- а) опублікований друком протокол довірчої наради з 13. квітня 1926 під заголом „На путі до возродження“, з підписами о. В. Скобелівича, д-ра Мадея, М. Костевича і Денисюка.
- б) свідки: 1) Іван Сас-Лісцовацький, старший радник скаргу у Львові вул. Рутівського 15, 2) д-р Теодозій Заяць, адвокат у Львові вул. Вірменська ч. 3, 3) д-р Василь Лагола, директор „Народнього Дому“ у Львові вул. Рутівського ч. 22, 4) д-р Андрій Мадея, адвокат в Сяноку, 5) Михайло Бачинський, головний урядник у Львові, Уряд Царовий, — б) Н. Денисюк приватний урядник у Львові за вказівкою радника Лісцовацького, 7) Іван Ліщинський емеритований інспектор шкіл у Львові, вул. Мурарська 6.

ІІ. На факти, що обвинитель прив. почина старання і приготування для продажі реальностей і інших паперів „Нар. Дому“ а з окрема на довірчому зібранні дня 13. IV. 1926 пропонував план продажі цих паперів і реальностей „Нар. Дому“ на такі шани, як видавання двох газет політичних (дзєвника і тижневника) та паперів в тім напрямі ухвалу на тім зібранні, — даліше, що обвинитель прив. видавав гроші „Нар. Дому“ на цілі, які не були оправдані ані статуту „Нар. Дому“ ані потребами його адміністрації, — даліше, що обвинитель прив. пропав вируб дїса

з мастиности „Нар. Дому“ Білка-Костинів під дуже некорисними для „Нар. Дому“ умовами та що взагалі, як з повишого виходить, обвинитель прив. розстрачував і марнував майно і доходи „Нар. Дому“ — покликуює оборона отсі докази:

- а) протокол як вище під II. а).
- б) акти Воєвїдського Уряду у Львові в справі ревізії каси і діловодства „Народнього Дому“, переведеної в 1926 р. і в справі контролі лісової господарки в мастиности „Нар. Дому“ Білка-Костинів, переведеної через воєвїдство в Тернополі, які суд зареєстрував зволить.

в) свідки: 1) — 7) як вище під II. б), а крім того даліші свідки: 8) о. Дмитро Шуль, парох в Білці, п. Перемишляни, 9) Олександр Чехович, тамже, 10) Ізидор Перльмутер, тамже, 11) Теофіл Заяць, секретар „Нар. Дому“ оба у Львові, вул. Рутівського 22, 12) Григорій Малець, директор Общества ім. Качковського у Львові вул. Валова 14.

г) часопис „Русский Голос“ ч. 155 з 16. травня 1926, а з осібна стаття п. з. „Проти безответственной комисарщины — в зашиту народного имущества“, з якого виходить, що навіть воєвода не заперечив м. сквїфільській депутаті політичної місії. Черкав. був на становищі комісара.

ІІІ. На факти, що обвинитель приватний був в часі великої війни агентом російської військової і політичної поліційної розвідки, а рівночасно був австрійським військовим і політичним агентом Львова що по війні був агентом польського міністерства внутрішніх справ і в тім характері розвивав політичну діяльність на львівським терені, покликуює оборона доказ з свідка: Дмитро Марков в Празі чеській.

ІV. На факти, що обвинитель приватний був співробітником російської газети: „Варшавський Дзєвник“ у Варшаві, та що дзєвник цей з тенденціями судо-антипольськими був органом російської поліційської адміністрації — покликуює оборона свідків:

1. д-р Дмитро Марков як вище під III.
2. Кирило Вальшинський, редактор „Волі Народа“ у Львові, Валова 14.
3. И. Жєславскі, редактор у Варшаві.

V. На факти, що в році 1920 вже привідна обвинитель прив. з Варшави до Львова як висланник польського міністерства внутрішніх справ — і в конференціях з визначними москвофільськими діячами пропонував їм за цілі визнання тодішнього стану правно-публічного на тутешніх землях такі концесії тодішнього уряду як віддїбання і віддання у їх руки Народного Дому і Ставропілі, внесення фонетикми, а заведення етимології в українському письменстві — віддачу їм усіх шкіл українських як також усунення усіх грекатеникопів з уряду — покликуює оборона свідків:

1. Кирило Вальшинський, як вище під IV.

2. Іван Сас-Лісцовацький, як вище під I. б.

3. Радник суду Микола Третяк у Львові, вул. Шашкевича 1.

4. д-р Олександр Лисак, адвокат у Львові, вул. Вірменська 19.

Заступник приватного обвинителя д-р Лінк спротивився III. IV. і V. точі внесення. Трибунал пішов потім два рази на нараду і прийняв у цілості I. II. і частинно III. внесення. З цього останнього трибунал не прийняв доказу на те, що Л. Черкавський був по війні агентом польського міністерства внутрішніх справ. Внесення під V. трибунал відкинув у цілості. Потім розправу відложено та передано акти слідчому судді.

Завтра т. є в суботу відбудеться розправа Л. Черкавського проти ради. І. Лісцовацького. Гого останнього обвинувачує Черкавський теж за образу чести.

Лист з Луцька.

Дві маніфестації: національної праці й національної солідарности. — Шевченко — москвофільський поет. — Поразка москалів. — Постава української інтелігенції.

Луцьк, 21. березня 1927.

В нашому районі відбулися дві величаві маніфестації, що збігом обставин припали обидві на нещасливе 13. число. А саме: 13. лютого відбувся зїзд філій луцької „Просвіти“, а 13. березня — Тарасове свято.

Зїзд філій „Просвіти“ був переглядом сил. Він виявив, що, не дивлячись на страшну адміністраційну практику, що саботувала „Просвіту“ і її філії, а частогусто й тероризувала, — село не спало. Шоправда, не всюди з однаковим розмахом провадилася просвітне життя, але воно не вгасало, воно жєврїло, щоби у відповідних умовах розвинути і поширити ся. З цього боку зїзд філій „Просвіти“ був маніфестацією національної праці на місцях, яка, наприклад, в Жидичині й Лаврові стала зразковою. Не все гаразд уявляло собі село методи культурно-освітньої праці, але воно, не маючи допомоги повітової „Просвіти“, якось давало собі раду, переборюючи технічні й адміністраційні труднощі. Фактом є, що коли повітова „Просвіта“ складатиметься з відповідних людей, що більш поглиблюється в просвітницьку працю, що запровадить так ба-

жаний порядок у „Просвіті“, що матимуть ясну програму і тверду волю до її переведення, то це відібється на периферії в напрямку уодностанення праці просвітнянських філій і до повстання нової сітки культурно-освітніх установ на селі. Дєнь 27. березня, коли мають відбутися дуже опізнєні загальні збори, визначить напрям діяльності луцької „Просвіти“. Покликання до проводу ідейних, ділових і відданих справ робітників буде свідчити про відродження її доброї традиції — традиції праці.

Натомість Тарасове Свято виявило іншу сторону нашого буття. Воно виявило, що не дивлячись на демагогію, а в звязку з цим — розбиття національних сил, — село наше в певні моменти може бути солідарним. В цьому році, для Академії захочем лавника магістрату, п. Ол. Ковалєвського, позискано салю у земському міському театрі. Вже в 2-гій год. попох. апаратчик Ахадемі змушені були примирити вступ до театру, бо загрожувало обізвання газеті. Сотки бажаючих залишилися на вулиці, а деякі селяни, що прибули з далека, на жаль, мусили вернутися до дому ні з чим. За весь час свого існування міський театр не бачив такої скількості народу. Це була справді маніфестація солідарности бо сама Академія під оглядом програми виглядала досить блїдо, за винятком добре виголошеної промови проф. Іа. Власовського. Не програма стягнула людей, а потреба засвідчення національної солідарности, яка випала надзвичайно величаво.

Це мало тимбільше значіння, що москалі проголосили Шевченка „русским“ поетом, писавшим на малоросійськом наречї. Вони не дали собору українцям для управління панакхиди, а самі зорганізували панакхиди по Шевченкові, наліплюючи бля українських оголошень свої малограмотні оголошення в польській мові. Вони сподівалися, що маленька Братська переква не вмістить усіх селян, які прийдуть до собору, а тоді аддохновитель політикою панакхиди, збанкротований декан А. Павлицковський, зможе там, де треба, представити, що селянство йде за москалями, а не за українцями. Обдумано підступ хитро, по москвофільському. але... шад

дискусія над законом про 6-місячну військову службу. — Ангійський парламент прийняв закон, що від 1929 року і пізніше пропент фізич. як виставляти-муть в Англії, мусять бути красної про-світл. — Державу Аравіас і часті-світл. — Міссурі відвідав знову два-журні, в яких з'явилось 30 людей, ранених в. — Група американських фінансистів хоче почати поширення французької пошти Гавр, щоб перенести туди пасажирський і товарний мореплавний-реш з Гамбурга та Антверпену. — Круж-ток "Сіаней", який у 1913 році затопив-своєго свого німецького протинника "Сіаней" буде збережений як воєнна ре-ліція. — Арештували бунного італій-ського посла і секретаря нар. партії Гаспері, який пробував дістатись до Югославії під чужим паспортом. — Вашингтонські банкіри підписали кон-тракт на позичку реп. Нікарагуа міліон доларів. — Студенти-медики в Біаго-роді почали страйк, домагаючись сту-дентського дому.

— 3 театру. "Графиня Маріца", знамениту оперетку Е. Кальмана з гостин-ним виступом Ресі Скальської і Во-лодиміра Весоловського вистав-ляє другий раз "Незалежний Людовик" і Театр Союзу Артистів у неділю дня 27. березня о. в. в 7-30 вечером. Пополудні в 1-30 год. "Пан Твардовський", казка-феєрія на основі повісті О. І. Крашев-ського.

— Звертаємо увагу на оголошення форми "Дель-Ка" уміщене в нижньому місці.

чим найпевніше нищити ми-ші і щурі?

У кожній рільній господарстві завдають-собою таке питання, тому, що тепер живна-и середники всіх розчарували. Виснувати-середник, який дає би певність, що труд-і проші хлібороба не підуть на марно,-стало печучою справою. Шкобно найдени-препарати "Zello", а саме зерна "Zello" на-маші і паста "Zello" на щурі дозволяє-хліборобові успішно боротись з шкід-лячою, яка є нещастям кожного господаря. Страти, спричинені шкідливими в по-лі і в наїрзородніших підприємствах-ідуть на мільйони. Проф. д-р Шерр, Бушке-проф. Красушки, проф. Гупенгаль і розслі-ді-статі, твердять, що препарати "Zello"-якраз тик середником, який певно вини-щує що плугу щурів і мишей. Досвід-виказав, що крім препарату "Zello" не най-дено інших, ліпших середників і що ви-каючи цих препаратів, хлібороб найліпше-охоронить себе від сумних несподіванок, які його досі стрічали.

Зороги людства це алкоголь і нікотина. — Замість тро-лясти тротюном і алкоголем, краще ви-слати ті гроші до "Комітету допомоги-абовам і сиротам по священиках", Львів, вул. Домініканська 11, а обтримо відпові-слівно, осушимо смітські очі.

Дописи.

Балигород. (Просвітний рух в на-шому судовому повіті). Балигородський-судовий повіт лежить на пограниччю Лем-ківщини й Бойківщини. Культурне й еко-номічне життя-гейби заварело. З виїзком-села Воля Михова (о. Вареха), де прека-сно розвивається кооперація споживчих-товарів і містечка Балигороду, де про-світне життя прозябає під впливом о. дек. Памслевича в співпраці з місцевою інтелі-генцією, — інші села, де є також наші-завісники й учителі, сплять, можна ска-зати, мертвим сном. І нема надії на кра-ше, як довго ми далі спатимемо. Ось при-мір цієї безжальної байдужості: читальня "Просвіти" в Балигороді влаштувала-дня 30 березня ц. р. в сполучі зі силами чит.-"Просвіти" в Стежанин концерт в честь Т. Шевченка. Крім молоді, кількох селян та-мешан, кількох представників від хлібів-і кількох поляків, на 20 священиків і 3 уч-тельські сили в повіті явилось: 2 свяще-ника, а саме голова чит. о. Чайківський і о. Левинський та одна учителька; інші, хоч яка була гарна погода, не явилися. Лише палення... Божьогорічний концерт-чи не перший в цій глухій куті від-істнування сита — мав бути маніфеста-цією наших сил і нашого відродження, і справді концерт так гарно під кожним-владом випав, що міг би сміло відбутися-й у столиці, та — на жаль — не було на- йому тих, що кочче повинні були бути. Ойдажучи до народної праці даємо пе-ресторогу, щоб їх не стрінув докір Ше-вченка: "Раби, підложки, грязь, сміття..."

Очевидець.

Організаційний рух.

Сходили УНДО в Бірчі.

Перші спроби політичної організації Бір-чівщини увінчалися успіхом у грудні мину-лого, коли то, завдяки ініціативі і підготов-ній роботі д-ра Михайла Ільницького, відбувся Помітовий Нар. З'їзд нап.дем. Об'єднання. З того часу пішла акція па-лякування руйнівничого впливу каца-пських і польських партій, закладання ко-оператив, читальні і кружків "Рідної Шко-ли". По селах встановлюється мужів дові-ри і партійні комітети. Безуспішно заси-лає наші села масою палачів "Воля на-

Дель-Ка

Весняні моделі

Фак оріхові бокс і ланкеробі

Фак оріхові бокс і ланкеробі

Бразові боксові і ланкеробі

Сірі і брунатні бокс і рибничаякери

Сірі боксові і ланкеробі

РЕКОРД 28 50 НИЗКИХ ЦІН

До навування у всіх філіях

Станиславів Пасаж Гартенберга	Львів Лег олія 13 Гатманська 6	Коломия Ринок 41
Дрогобич Ринок 7	Борислав Панська	Стрий Косцельна 24
Перемишль Площа на брамі		

рода", бо кількох прихильників здобула собі асього на асього тільки з одним Явир-нику Руським. Ширші політичні сходили УНДО відбулись у нас дня 27. лютого ц. р. Порішено поглибити організаційну-роботу і з тою метою скликувати часто-довірчих збори по селах. Було дуже ба-жано, аби в нашій Бірчі відбулося неба-гато більше народне віче з участю посла-й делегатів центрального комітету УНДО.
Д. Гадинак.

Стрийський процес.
Розправа проти 43 робітників.
Стрий, 24. березня 1927.

При сьогоднішній розправі переслуха-но як свідка старшого постеруакового-Досифа Сорека. Як той свідок так і свідуючий, постер. Грохович, особ-ливою свідок Охендушко, старший-проходивши садівної поліції, окладають-візнання незвичайно обережно, а все та-ки в деяких моментах суперечно з заподя-ними в свідстві. Під перетресними пи-таннями оборони хотіли і викручувались-від прямої відповіді. Видно на них шве-ду, тому оборонень д-р Ансер поставив-високо на видавцях в сазі "видавцях" Тасса, який від початку розправи сидить-між публікою і дуже пишно все запи-сує. Трибунал по нараді усунув того-напка із сазі. Свідок Охендушко-Франц, "видавцях" політичної поліції, був 31. березня 1926 від Професійних-Союзов і бачив, як обвинувачений Ма-сита, Радван, Соколовський і Гринуах-формувади демонстраційний похід, вису-ваючи напорід жінки. Стріли чув, але в будинку старостів не був Свідок за-являв, що обвин. Масита, Соколовський, Гринуах і Вагман є членами комуні-стичної партії. На запит, чи має конфіден-тія у Профес. Союзі, каже, що ні.

З причини спізнення пори відложено-далше переслухання цього свідка на-завтра.

3 театру.

Вистава "Нового Українського Те-атру" в Іммерові.

"Новий Український Театр", який прямує-тепер на любельське воєводство Явир-ниці, по дорозі заїздить і до нашого, Богом-та людьми забутого Немирова. Давні у нас-три вистави: в суботу, 19. ц. м. "Цаганку-Азу", в неділю, 20. ц. м. "Маруся Богуславу", а в понеділок, 21. ц. м. "Шала-пута". Перелопнені на всіх трьох виста-вах сазя "Просвіти" та різні оплески були-цілком заслуженою нагородою за те ар-тистичне задоволення, яке винні глядач з цих-вистав.

Пожаліти лише треба, що театрові не-вдалося залишитись ще на кілька вистав-у нашому місті. Вина в цьому равського-старості, який не дав дозволу на більше-як на три вистави, боячись очевидно й тут-антипаньствова агітації.

В днік 22, 23. і 24. ц. м. театр грав-в Угнівці, а звідти виїжджає на турне-за "сокальський кордон". Бажаємо йому-успіху!

Немировець.

Пам'ятаймо: Рідна Школа — це на-родня фортеця, це певний захист-в добі ляхоліття!

Літературний куток.

— Богдан Лепкий скінчив нову історичну-повість "Сотниківна" (що не входить у-трилогію "Мазени"), з часів Виговського, яка небаком вийде у В-тві "Червона Ка-лина". Повість призначена для ширшого-загалу, головню для молоді.

— Нове В-во у Києві "Маса" видало-три збірки оповідань: М. Івченка "Повпа-ном дорогою", Г. Косинки "Політика" і-Я. Качури "Без хліба". Качура — дебю-тант.

— Держ. В-во в Харкові видало збірки-оповідань С. Пилипенка "Під Чепинськом",-Ю. Яновського "Рейд", І. Кириленка "Сти-хія", А. Любченка "Дні юності".

— Цими днями виходить з друку на-казом Держ. В-ва України альманах-спілки революційних письменників "За-хідна Україна". В альманасі бере участь-понад двадцять авторів, західно-українських-письменників.

— Всеукраїнська Академія Наук готує-до друку словник української історичної-мови під редакцією проф. Тимченка. В-словнику буде матеріал про походження-мови та жерела. Ще в осени передбача-ють видати частину словника від А до Ж. Приготовлено до друку понад 40 аркушів.

— Чеські автори Чапек і Гашек пере-кладає на російську мову, один з англій-ського перекладу, другий з німецького. Чехи жалуються, що між російськими-перекладачками нема людей, що розуміли-би чеський оригінал.

— Нова режисерія у державнім берлі-нським театрі "Гамлета" та "Розбійників"-відбилась відомою аж у пруським сой-мі, де націоналісти атакували дир. Еснера, що йде за аразками... більшовицького-театру.

— Вернард Шоа домагався від одного-французького денника "міліон франків за-відповідь: які має погляди на сучасну-французьку літературу та театр. Ясно, що-денники цих поглядів зрікся, але дізнався-при цій нагоді, що Шоа за перших 9 літ-своїх літературної праці заробив усього...-165 швіллігів. Тому-то тепер хоче собі це-відбити".

— "Боти Карамазови" йдуть як спемі-на переробі з великим успіхом у жидів-ським театрі.

— У Кракові святкували 30-літні роко-вини літературної діяльності польського-письменника Владислава Оркана. Вечером-дали в театрі прем'єру його поези "Фра-нек Р. кози".

Всячина.

Хто рішав про вислідок війни?
В лондонській "Сандей Експрес" видру-кував недавно франц. маршал Жофр ці-каву статтю про першу битву над Мар-ною в 1914 р., яка мала такий великий-вплив на хід подій світової війни. На дум-ку Жофра першим винуватцем німецької-програми був ген. Клоук, який не послу-хав приказів головної ім. кватери і ше-фа штабу Молітке. Таким робом перше-їм німецький операційний план був ансо-ваний від першої хвилі. Замість йти за-армією Булоова у віддалі двох днів мар-шу, Клоук усупереч приказам лишився бо-гато далше позаду і цим дав змогу-франц. генеральному штабові припинити-до німецької армії її власний план: оку-пувати її. Німецька армія окупована впа-ла в сіті.

Судова справа з перед 2000 літ.
Атеньський адвокат Парадонулос вніс не-давно до найвищого суду давний доку-мент: є це домагання, щоб відновити-процес Сократа, якого, як відомо, Атені-засудили на смерть у 399 р. перед Хр.,-за порушення основ суспільної моралі-та поганій вплив на молоді. Парадону-лос дійшов після 10-літніх студій, до вис-новку, що атеньські судді видали свій за-суд "помилково". Честі Греції — пише-адвокат — домагався, щоб процес пе-реставити на ново і ствердити невинність-Сократа так, щоб шодо неї не було най-меншого сумніву". Юридичну перепо-ну, що останній процес трохи передаваний, бо минуло від нього 2000 літ, збиває ад-вокат доказом, що не раз уже відновля-ли старі процеси, коли треба було людину-засуджену невинно реабілітувати. Атен-ський суд дав адвокату на це дуже ро-зумну відповідь, а саме, що процес зай-вий і був би тільки втратою часу, тому, що честь Сократа оящена від тисячі літ-і мало хто користується такою пошаною-між людьми як він. Нікий суд не міг би-винуватити Сократа краще, як це зробив-суд історії. Ця відповідь таки не адвоко-ла завязного адвоката і він вніс "рекурс",-згідно з усіма законами процедури. Най-вищий суд мусить дати ще одну офіці-альну відповідь.

Американські чудасі. Американ-ський суддя Мек Говерн засудив якусь-Марію Греко на арешт за те, що вона-вішала в неділю мокре білля, нехтуючи-шим законом про недільні відпочинки. Якийсь-містер Каріер з Кротон здобув рекорд у-їдженні налісників: він з'їв їх 51 в 35 хви-линах. В одному місті "стейту" Кентоні за-судили за неморальність на 25 дол. і на-примусові довгі руки якогось "містера" Стірса, який на рамени дав собі зробити-татуовку зовсім голої жінки. В універси-теті Вірджинії якийсь д-р Рамсей найшов-чудотворний спосіб або лише сензацийний-заголовок викладу "Як можна стати помі-старем з уродження?"

Лікарські Опінії

і тисячі подяк

згідно потверджують це, як важним-для поправи і удержання здо-ровля є

Biomalz

У всіх апіках і дрогуеріях.

Зі спорту.

Україна — А. З. С.

В неділю 27. III. ц. р. в год. 3-30 попол.-розіграють на площі "Сокола-Батька" ма-чеві змагання дружини "України" й "Академічного Зайонку Спортово-го" (А. З. С.). Цей клуб вийшов цього року-до А-класи, отже має дуже добрий, ви-тренований збір гравців. Гра А. З. С. при-значається передовим знаменитим "drib-бл-ом" та влучною комбінацією. Якби "Україна" перемогла, то буде це правди-ним доказом, що вона вповні заслуговує на-назву А-класового дружини. На всякий-випадок прихильники й любители спорту-матимуть нагоду пережити дві години на-свіжому повітрі серед приємної розважки.

Фахові школи в Польщі.

У шкільному році було в Польщі. I. — 131 шкіл і курсів агротехнічних (різничих, різничо-продисаючих, ого-родничих, сієних, молочарських, домаш-нього господарства і т. п.); II. — 214 шкіл і курсів артистичних та артист.-промислу (музичні, драматичні, декора-ційні і т. п.); III. — 117 шкіл і курсів-торговельних, IV. — 7 шкіл зацінних V. — 8 шкіл землерічних, VI. — 200 шкіл-промислово-технічних (гірничих, будів-ничих, електротехнічних, тляничих), VII. 217 мужських і жіночих семінарії учи-тельських, VIII — 16 військових, IX. — 1 кооперативна і X. — 41 іншого раху, разом 955 фахових шкіл середнього і ви-сшого типу. До цих шкіл приймають по-укінченню 4—7 клас всенародної, або 3 клас середньої загальноосвітньої шко-ли. У багатьох закладах також вступ-ного іспиту, тому, хто думає посидіти-дитину до фахової школи, повинен за-адагати розвідатись у дирекції школи-про якийсь привістувний іспит. Адресу-фахової школи подаєть кожному-хто напине, до якої школи хоче зати-дитину і приймає кокету в адресов та-маркою "Торговельна Школа" у-Львові, вул. Корняків 4. I.

Вудженіни на свята

першої доброти

К. ШИПІ,

Львів, вул. Краківська ч. 26.

кайже напроти Преображенської Церкви.
1899 1-2

Нові книжки й видання.

КНИЖКИ:

SITZUNGSBERICHTE der Mathematisch-Naturwissenschaftlich-Ärztlichen Sektion der Seiden-Gesellschaft der Wissenschaften. Heft V. Oktober 1926 - Jänner 1927. Lemberg, 1927, st. 16, 8°.

М. Олександрович. ШКІДНИЦТВО НА КУБАНІ. (Спогад). Прага 1927. 16 стор. 16°.

СЛУЖБА БОЖА СВ. ІОАНА ЗОЛОТОУСТОГО ЗІ СЛУЖБАМИ РІЗНИХ НАМІРЕНЬ. Переклад свящ. д-р Ярослава Левицького. Львів, 1927. Накладом Михайла Гаруха. Стор. 82, 8°.

КАЛЕНДАР КАРПАТСЬКОЇ ПРАВДИ на 1927 рік. Рік видання III. Зладив Іван І. Мондок. Ужгород 1926. 160 стор. 4°.

ЖУРНАЛИ:

УКРАЇНСЬКИЙ ФІЛІАТЕЛІСТ. Рік III. Ч. 2 за лютий 1927. Зміст: Ів. Корчинський: З українського філат. руху в Галичині. — 3. Флюнт: З проблем української філателії. — І. Німчук: Нові добродієні українські марки. — А. Штоман: "Україна-Handbuch" Свенсона (по нім.). — Марки Езроїні 1926. — Нові марки. — Дрібні листи. — Бібліографія. — 3 філат. журналі. (Адреса: Wien XVIII, Gersdorffstr. 138).

НАША ЗЕМЛЯ, літературний і суспільно-політичний журнал. Ч. 2 за березень, 1927. Рік видання I. Виходить в Ужгороді під редакцією В. С. Грендж-Донського. Зміст: Грендж-Донський: Тарас Шевченко; Тарас Шевченко: Мені одиного; Голонський: Могіла Пророка; А. Крук: Гей охотилося наше горе... К. К.: Сніжок паде; Гр.-Донський: Іван Береза; Лука Левицький: Кривавий зарібок; Д. Заричинський: Відтепер не буду скромний; Уродини президента; Довкола автономії; Переселення української еміграції; Українське питання й чеське громадянство; Чехизація; З українських земель; Наука й життя; Події в Китаї; Економіка; Літературна хроніка; Бібліографія; Куток сміху. В журналі численні ілюстрації.

КУЛЬТУРА, журнал культурного, суспільного і політичного життя. 3-4 число за березень — квітень. Львів, 1927. Зміст: А. Деборін: Ленін як мислитель. — П. М. Керженець: Марксизм і лєнінізм. — Будівництво нового життя (Т. Мор і Г. Вагнер). — С. Олександр: Куна, опов. — Єгіше Чаренц: Син робітника, вірш. — П. Сук: Сумерк упакумі у його божків. — В. Кос: "Нова Культура" 1926—1927 ро. — На культурно-освітні теми: Самоосвіта: Культурно-освітня праця в "Прогресітах". — На літературному фронті Рад. України: Всеукраїнський збір пролетарських письменників; Манифест Всеукраїнського збору пролетарських письменників. — В. Корик: З літературного життя: Відкриття будинку літератури ім. Блакитного; Валенті: Молодія; Плужанин; Зоря; Життя й революція; Всеукраїнський збір пролетарських письменників.

СВІТ ДИТИНИ, число 2. За лютий 1927. Рік VIII. Львів. Видає за редакцією відомий Мих. Таранько (вул. Зіморозина 3). Зміст: Книжка, добра вчителька; Сон Василя; "Місяць, книжки"; Твій рідний край; Рісевичі пригоди; і ташки в змій; На леді; На лешатах; Ше сніг на кивах; Необережний Юрко; Ой, шож бо то за саат; На санках; Зимові радощі; Три молоді в огніній печі; Мишка та світ дитини; Шаднича каска; Маленька Нуска; Барон на ловах; В наший хатині; Ворон і воронята; Сновення обов'язку; Два братчики; Дари з неба; Загадки.

СІЛЬСЬКИЙ СВІТ, ілюстрований господарський часопис. Ч. 6 з 15 березня 1927. Рік V. Львів. Зміст: Память Т. Шевченка; До читачів; Пресовий фонд; Ланцюг переплатників; Новинки; Як зарадити собі господар Василь та його жінка Параска — написав агр. Гр. Карпачівський; Пашня морква — написав Лев Комар; Управна гороху — подав Д. В.; Українські "Ушанки", нап. Гр. Герман; Горобіди роботи (з малюнками) — напис. А. Гнатівський; Догляд за королями овочевих дерев — нап. М. Шербила; Перехід на хуторі — нап. Кость Сірий; Скасування сервітутів — нап. Петро Зварич; Управна верби — нап. агр. К. Дашкович; Відповіді на питання; Оповідки.

ДУХОВНИЙ СІЯЧ, церковно-народний ілюстрований тижневик. Рік I. Ч. 8-6. Виходить у Варшаві під редакцією Я. Саконя. Зміст: Стрітення в храмі; Як маємо ставитися до своєї смерті; У святого стрітення; Протоєв. І. Динько-Никольський: "Милість миру, жертву хваліни" (до перекладу літургії на українську мову); свящ. С. Малевич: Пастирі церкви, славимось; С. Любарський: Місто Кодець, більшового повіту; Оголошення; Малюнки. НАШ ПРИЯТЕЛЬ, видає Марійське Т-во молоді у Львові. Рік VI. Ч. 4. За квітень. Зміст: Страшна дума; Спомин про перше св. Причастя; Що буде зі мною; Ростислав Володимирович; Казка; Іскресні настрої; Пісня горобчика; Хто щедріший; Маруся; Загадки.

За редакцію відповідає Василь Мудрий.

СЛУЖБА БОЖА

СВ. ІОАНА ЗОЛОТОУСТОГО
зі службами різних намірень
українською мовою

у перекладі о. д-ра Ярослава Левицького з дозволом греко-кат. Митрополічного Ординаріату вийшла друком — примірник 2 зол. 50 сот. без пересилки. Продає "Книгарня Наукового Т-ва ім. Шевченка" і Адміністрація "Діла", Ринок 10. 2-3

Організатор — подорожуючий

літ 33-35, енергійний і меткий потрібний негайно до молочарських машин. Подібні оферти з поданням першорядних референцій до Адміністрації "Діла" під "Першорядна Сила". 1811 1-1

† Посмертні згадки.

о. Іван Александрович, емеритований парох Хмелів, заліщицького повіту, помер 21. п. м. в домі свого зятя о. І. Вашика, пароха Шитовець, в 92 році життя і 67. священства. Бл. п. о. Іван був твердого закла, але не заскорузлого погляду; твердий характером, високих поступових поглядів і понять, ціле своє життя перебігав чесно і все з книжкою в руці. Крім теології покінчив усі курси філософії і був знавцем греки й латини. Спокойного духа, за дла фізичного недомогання не рвався до ширшого публічного життя, зате був упертий і ярий противник піянства, котре уважав джерелом цілого нещастя нашого народу. Коли в сімдесятих роках, як тоді був значай, не голівся попід бороду, донесла була міськева жандармерія до староства, де його переслужувало і наклеївлено "москалем", а все за те, що борюся проти "швейцарського" й ніколи не схрунів, а всяку хруняду патував як найрішучіше. На три дні перед смертю, коли зять давав йому справоздання з прочитаних нових газет, головновж про хід дебат в сейм над виборчою реформою, бл. п. Іван сказав такі слова: "Всі наші сусіди бояться злученої України. — Нехайжеж рідна земля, що її він так любив, буде йому пером!"

†

В п'яті роковини смерті
бл. п. мистця-співака
ОЛЕКСАНДРА МИШУГІ
почесного Члена і Добродія Рімісничої Бурси у Львові
відбудеться
ПОМИНАЛЬНЕ БОГОСЛУЖЕННЯ
в неділю, дня 27. березня п. р. в 12. год. в полудне в Архикатедральній церкві св. Юра, на яке львівське Громадянство запрошує
Рада Рімісничої Бурси.

ОПОВІСТКИ.

З Товариства "Українська Бесіда" у Львові. Звичайні загальні збори Товариства відбудуться в суботу дня 9. квітня 1927 в власній квартирі при ул. Рутівського ч. 22. І. поверх о годині 5. у полудні, з наступним порядком денним: 1) Відчитання протоколу з попередніх загальних зборів. 2) Звіт уступаючого Видалу з діяльності Товариства. 3) Вибір нового Видалу. 4) Внесення і інтерпретації. За Виділ Т-ва "Українська Бесіда" Зеном Луцкевичем голова, Микола Панчук секретар. 1745 2-2

ЗВИЧАЙНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ
Акціонерів Земельного Банку Гіпотечного, Спілки акціонерів у Львові, відбудуться дня 29. квітня 1927 в салі Сокола (дім Товариства Дністер у Львові вул. Руська 20) о год. 10. (4 з полудня). Предмети нарад: 1) Рахункове замкнення за рік 1926 зі звітом Надзирної Ради про діловодство і стан Банку, та рішення Зборів на не. 2) Розділ зиску. 3) Зміна статутів. 4) Вибір 2 членів Надзирної Ради. 5) Внески по мисли § 71. уступ 3. статута. До голосу на Загальних Зборах й у повноваженні ті акціонери, що найпізніше 14 днів перед Загальними Зборами заложать акції (I-IV. емсіп) враз з незаплатними купонами, згідно посвідки на золоті акції, в Дирекції Земельного Банку Гіпотечного у Львові або в Українській Шадниці в Перемишлі, почім дістають легітиміції до вступу на Збори. Вп. Акціонери, котрі не відібрали ще своїх акцій, оскільки наміряють взяти участь в Загальних Зборах, зложать про те повідомити Дирекцію Банку заповодуючи своєю адресою, щоб ім видано в час легітимізації на Збори (§§ 63, 67 і 68 статута). 1802

Надзирна Рада Земельного Банку Гіпотечного, Спілки акціонерів у Львові.
Товариство Жінок з висшою освітою. Загальні Збори Товариства відбудуться в неділю дня 27. марта п. р. о годині 10. рано в льокалі Захоронки вул. Руська 3. Всі члени обов'язково повинні явитися. Порядок денний звичайний. 1810

ЧЕКОЛЯДА
„ОПТИМА“
1673 найліпша 8-7

З лікарського Т-ва. У вівторок дня 29. п. м. відбудеться в льокалі Т-ва відчит д-ра Бурчинського: Про розбудову Народної Лічниці. Початок о год. 7. вечером.

Позідаються, що вінчання п. Софії Безпалківної, студ. академії з п. Юрієм Матушевським студ. інженерії відбулося дня 26. лютого п. р. в Подєбрадах — Чехословаччина. 1799

Впр оо душпастирям, які наміряють малювати свою церкву, раджу, щоб негайно порозумілися з „ДОСТАВОЮ“ (Львів, вул. Домініканська, 11.) В цій хвилі є свободні два артисти-малюарі (першорядні сили), за яких роботу „Достава“ дає повну поруку, що вона буде виконана артистично, відповідно до вимог нашого стилю і обряду, а при тім дуже дешево. — о. В. Лицняк. 1800 1-3

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ.

ІДЕАЛЬНА НАСТА до зубів КРЕМ
Перловин Ігнатівич Львів. 956 98-7

9 зол. коштує будильник у Мандля, Ко-
перника 14. 1773г) 1-?

ОГОЛОШЕННЯ.

За оголошення Редакція не відповідає.

Спеціаліст недуг легінів, серця і жолудка

д-р Фелікс Ган

Львів, Городацька 46.
1640 Ліценз. тлення Рентгеном. 21-27
Телефон 834.

Спеціаліст венеричних і шкірних недуг
д-р І. М. Ід 6 сек. від. і львів. шпит.
орд. 8-10, 2-6, в неділі 9
— 1. Тел. 48-01. Львів, Асника 1 (ріг Пан-
ської). 1725 2-2

Позір! ФАБРИКА КАПЕЛЮХІЗ Позір!

І. ГІТТЛІБА

Львів, пл. Стрелецька ч. 13.
приймає жіночі капелюхи солом'яні бортів і фільцові до перероблення після найновіших заграничних моделей.
На замовлення виконується також нові. Для
приїзних полагодується до 24 годин. 1798 1-3

Час
Відновити
передплату!!
І. Й ГІГВР, Львів,
Личківська 24-а.

ПАМ'ЯТАЄ, щобі закупити 92 32-48

Перльмуттера фарбу до біллу в порошку, бо є о 100% дешевішою і ліпшою від всіх пуделкових ласт і порошкових.
Х. ПЕРЛЬМУТТЕР
Бюро фабрики: Львів, Слонечна 62.

Ширіть наш часопис!

ВИДАВНИЦТВО „ТРЕМБІТА“

КОЛОМІЯ, СОБІСЬКОГО Ч. 7. поручає такі новини:

Новий портрет Б. Хмельницького (са 35х50) . . . 1-
Новий український ФЛІРТ (забава) (48 карток) . . . 1-
Хейромантия або Ч. тання з руки (з 15 обр.) . . . 0-50
ЗІЛЬНИК, як уживати лічничі зілля . . . 1-

Пересилка книжок 50 с., портрету 90 с. Висилається лише по одержанню належності враз з сумою на пересилку. За післяплатою не висилається. Книгарня значний опуст. 1752 2-3

ЩАСТЛИВІ ЛЬОСИ

І. кляс ХУ. Державної льотерії
клясової продає 1719 4-3

**АГЕНЦІЯ ЗЕМЕЛЬНОГО
БАНКУ ГІПОТЕЧНОГО**

Львів, Ягайлонська 8

1/4 40 зол., 1/2 72 зол., 1/2 10 зол.

Перучення з прохання і позачаску
ється відсередити поштою.

Конкурс

на посади учительок(ів) українського, латини, математики і фізики, географії, русинів, руханки в гуманістичній жіночій гімназії від 1. IX. 1927. Платня як з державних гімназій. — Реченсь поділять до 1780 2-3 кінця квітня п. р.
Виділ Товариства „Український Інститут для дівчат“ в Перемишлі, вул. Татарська 4

ДО ПРОДАЖІ
дешево, есен-
туально до проми-
слових цілей, на пе-
риферії Львова, не-
далеко трамваю,
партеровий меш-
кальний будинок з
городом і шопою.
Зголошення прий-
має з чешністю ад-
капелюхія Д-ра
Марічка у Львові,
Кравецького
19а/II. 1801 1-1

Весняні Плящі, костюми, шовкові сукні, вибори
ЦЕЦІЛІЯ ГАН.
Львів, площа Снольки ч. 1а, проти
іна Марусенька. Подеки в салі
Приймає також замовлення з власних і де-
несених матеріалів. 1729

МЕБЛІ СТИЛІВІ
красні закордонні
присутні ціни
— поручає —
Новозікрет
Склад Мебелі
С. Брин і М. Грин
Львів, Ягайлонська 34
1747 Тел. 21-73 33